



TEATR ŚLĄSKI
im. St. Wyspiańskiego

piąta strona świata

Korinnier Kutz





TEATR ŚLĄSKI
im. St. Wyspiańskiego

Kazimierz Kutz

PIĄTA STRONA ŚWIATA

reżyseria

ROBERT TALARCZYK

prapremiera

16 lutego 2013

Duża Scena

Kazimierz Kutz

PIĄTA STRONA ŚWIATA

prapremiera 16 lutego 2013 | Duża Scena

Robert Talarczyk adaptacja i reżyseria

Irena Świtalska dramaturgia

Ewa Satalecka scenografia, kostiumy i rysunki

Maria Machowska kompozycja i realizacja światła

Przemysław Sokół muzyka

Katarzyna Kostrzewa ruch sceniczny

Zbigniew Wróbel asystent reżysera

Zuzanna Szyszak animacje

Barbara Dudek/Dagmara Habryka-Białas/Anna Kandziora inspicjentki, suflerki

Mikołaj Lichtański, Mirosław Witek realizator dźwięku

Tomasz Wustrau/Szymon Suchoń realizacja projekcji

Krzysztof Lisiak, Przemysław Jendroska dokumentacja fotograficzna

Maciej Rokita kierownik techniczny

Ewa Satalecka plakat

OBSADA

Dariusz Chojnacki Bohater

Artur Święś Lucjan

Bartłomiej Błaszczyński Alojz, Alter ego Dziadka Wawrzka

Andrzej Dopierała Ojciec

Barbara Lubos Matka

Ewa Leśniak Marianna

Grażyna Bułka Chrobokowa

Wiesław Sławik/Bernard Krawczyk† Dziadek Wawrzek

Alina Chechelska Babka Halźbieta

Marcin Szaforz Heniek Basista, Karlik

Agnieszka Radzikowska Adela

Katarzyna Błaszczyńska/Dorota Chaniecka Izabela Czornynoga, Ema, Śpiewająca kobieta

Ewa Kutynia Rebeka, Babka Jorga, Śpiewająca kobieta, Matka na dworcu, Alicja

Anna Kadulska Matka Buli, Matka Jorga, Śpiewająca kobieta, Matka na dworcu, Matka Alicji, Truda – żona Karlika, Sąsiadka na weselu

Andrzej Warcaba Albin Lompa, Suchanek, Bauer Grundman, Żyd w pociągu, dr Hawranek

Adam Kopciuszewski (gościnnie) Żyd na targu, Ksiądz Dziędziela, Ojciec Buli, Bauer, dyrygent Oficer, Chrobok

Wiesław Kupczak Powstaniec, Wallotek, Frydek Orendorz, Bauer, Sąsiad na weselu, Pacjent

Zbigniew Wróbel Powstaniec, Tildeman, Ojciec Jorga, Bauer, Majster, Ksiądz na ślubie Lucjana

Jerzy Kuczera Żyd na targu, Lebel, Dziadek Jorga, Organista Koperniok

Marek Rachoń Żyd z Sosnowca, Ksiądz przyjaciel Alojza

Michał Piotrowski Niemiecki chłopiec, Alter-ego Tildemana, Jorg, Chłopak zesłany na roboty, Pacjent

Grzegorz Lamik (gościnnie) Rufus, Bula, Zawiadowca, Hubert, Chłopak zesłany na roboty, Pacjent

Marek Andrysek (gościnnie) Zygmunt Pniok – Akordeonista

oraz

Sebastian Krysiak, Piotr Sobota/Robert Witkowski, Jerzy Śpiewakowski/Robert Witkowski statyści z zespołu technicznego

W spektaklu wykorzystano następujące utwory: Etiudę c-moll op. 10 nr 12 i Walc cis-moll op. 64 nr 2 F. Chopina, piosenkę „Bei mir bist du schön” w wykonaniu Zarah Leander, „Ty masz dla mnie coś” w wykonaniu Mieczysława Fogga oraz piosenkę „Ana jo cie zołwizoł dostana” – tekst i melodia tradycyjna.

Licencja na wystawienie utworu została wydana przez Stowarzyszenie Autorów ZAiKS.



KAZIMIERZ KUTZ

Urodził się w 1929 r. w Szopienicach. W 1945 roku ukończył studia na Wydziale Reżyserii w Państwowej Wyższej Szkole Teatralnej i Filmowej w Łodzi i w tym samym czasie został asystentem Andrzeja Wajdy przy realizacji filmu „Pokolenie”, a dwa lata później był II reżyserem „Kanału”. Jego samodzielnym debiutem reżyserskim stał się nakręcony w 1959 roku „Krzyż walecznych”. Wśród ponad 20 filmów fabularnych (m.in. „Nikt nie woła”, „Ludzie z pociągu”, „Milczenie”, „Pułkownik Kwiatkowski”) szczególne miejsce zajmują dzieła poruszające tematykę śląską: „Sól ziemi czarnej”, „Perła w koronie”, „Paciorki jednego różańca” i dotyczące czasów najnowszych „Śmierć jak kromka chleba” i „Zawrócony”.

Artysta ma na swoim koncie blisko 30 spektakli na scenach całej Polski. Karierę reżyserską rozpoczął we wrocławskim Teatrze Rozmaitości wystawieniem „Śmierci Gubernatora” Kruczkowskiego (1961). W 1977 powstało w Teatrze na Woli słynne „Przedstawienie <<Hamleta>> we wsi Głucha Dolna” Brešana z niezapomnianą rolą Tadeusza Łomnickiego. W Teatrze Śląskim Kazimierz Kutz wyreżyserował trzy dramaty: „Bałajkina i spółkę” Michałkowa (1978), nagrodzonego Złotą Maską „Wieczoru” za reżyserię i inscenizację, „Zapach dojrzałej pigwy” Drucego (1980) i „Twórców obrazów” Enquista (2004). Współpracował także z Teatrem Narodowym w Warszawie („Kartoteka” i „Na czworakach” Różewicza, „Śmierć komiwojazeira” Millera) i Starym Teatrem w Krakowie („Piesz” Mrożka, „Spaghetti i miecz” Różewicza, „Damy i huzary” Fredry, „Twórcy obrazów” Enquista). Zrealizował również wiele spektakli Teatru Telewizji, wśród których „Opowieści Hollywoodu” Hamptona, „Do piachu” i „Kartoteka rozrzucona” Różewicza, „Antygona w Nowym Jorku” Głowackiego, „Emigranci” Mrożka, „Kolacja na cztery ręce” Barza, „Samobójca” Erdmana i „Stalin” Salvatore znalazły się w Złotej Setce Teatru TV.

W latach siedemdziesiątych XX wieku Kazimierz Kutz był głównym reżyserem telewizji w Katowicach. Założył Zespół Filmowy „Silesia”.

Był współzałożycielem i pierwszym prezesem Śląskiego Towarzystwa Filmowego. W latach 1979–1982 wykładał na Wydziale Radia i Telewizji Uniwersytetu Śląskiego, a w latach 1986–1989 na Wydziale Reżyserii krakowskiej PWST. W 1997 roku otrzymał godność doktora *honoris causa* Uniwersytetu Opolskiego. Został uhonorowany wieloma nagrodami i wyróżnieniami, m.in. Złotymi Lwami Gdańskimi za reżyserię na Festiwalu Polskich Filmów Fabularnych w 1980 („Paciorki jednego różańca”) i 1994 roku („Zawrócony”), w 1992 r. Nagrodą im. Konrada Swinarskiego za reżyserię przedstawień Teatru TV „Noc Walpurgii” Jerofiejewa i „Stalin” Salvatore. W 2004 roku został mu przyznany Orzeł – Polska Nagroda Filmowa za osiągnięcia życia, rok później odebrał Złoty Medal „Zasłużony Kulturze Gloria Artis”, w 2009 roku otrzymał Nagrodę Specjalną „Platynowe Lwy” na 34. Festiwalu Filmów Fabularnych w Gdyni.

Od 1997 Kazimierz Kutz zasiadał w polskim parlamencie – był wicemarszałkiem Senatu V kadencji, senatorem IV i VI, VII kadencji i posłem VI kadencji.

Kazimierz Kutz zmarł 18 grudnia 2018 roku, niedługo przed swoimi 90. urodzinami. Pośmiertnie, w 2019 roku, ukazała się książka „Będzie skandal. Autoportret Kazimierza Kutza” – biografia, którą twórca pisał dla wydawnictwa „Znak”. By upamiętnić artystę, miasto Katowice wraz z Teatrem Śląskim i Uniwersytetem Śląskim zainicjowało przyznawanie corocznej Nagrody im. Kazimierza Kutza. Wyróżnienie to ma na celu uhonorowanie twórców za wybitne dokonania artystyczne, które odgrywają istotną rolę w aktualnej debacie publicznej, przyczyniając się do budowania społeczeństwa demokratycznego i tolerancyjnego. Wręczenie Nagrody po raz pierwszy odbyło się 16 lutego 2021 roku – w dniu urodzin Kutza – na scenie Teatru Śląskiego. Laureatką została Anna Dymna. W planach jest utworzenie muzeum poświęconego reżyserowi – w tym celu w 2021 r. miasto Katowice przejęło budynek przy pl. Ogród Dworcowy 4 (Kazimierz Kutz z rodziną przeprowadził się tu w 1937 r.) i część budynku nr 5 w Szopienicach.





NASZA PIĄTA STRONA ŚWIATA

Moja piąta strona świata leży pomiędzy osiedlem robotniczym domków na ulicy Przodowników, zaprojektowanych po I wojnie światowej przez wybitnego niemieckiego architekta Brunona Tauta, kopalnią „Wujek”, cmentarzem i bazyliką w Panewnikach oraz Parkiem Kościuszki. Mikro- i makrokosmos pełen wspomnień, smaków i zapachów na zawsze zapisanych na prywatnym twardym dysku. Pamiętam zapach siemieniutki przygotowywanej przez babcię na wieczerzę wigilijną, widok zomowców rozwalających mur kopalni „Wujek”, święcenie potraw w Wielką Sobotę przed bazyliką, kondukt pogrzebowy idący za trumną ojca na panewnicki cmentarz, pierwsze randki na ustronnej ławce w Parku Kościuszki. Moja piąta strona świata to dziadek i babcia na ławce przed malutkim domkiem z widokiem na plac kopalniany, to mecze na śmierć i życie na boisku szkoły podstawowej nr 5. Przylepiona do podniebienia hostia w czasie pierwszej komunii w kościele Piotra i Pawła i w tej samej świątyni ślub z dziewczyną, która siedziała obok mnie na ławce na pierwszej randce. I jeszcze w tym samym parku kasztany i zabawy w chowanego w nieistniejącym już przedszkolu na ulicy Parkowej. I te wielkie przyjęcia urodzinowe pełne gwaru, śmiechu i przyśpiewek z akompaniamentem gitary i mandoliny. I jeszcze rozkładane na deskach podłogi gazety i szatkowanie kapusty, a potem jej udeptywanie w beczce. A ponad wszystkim unoszący się zapach kminku. Moja piąta strona świata to przerażone oczy ojca po pacyfikacji kopalni i opowieści o zamordowanych bestialsko górnikach. Seanse dla dzieci w Pałacu Młodzieży w niedzielne poranki, na które zabierała mnie mama. Paczki z Niemiec.

Kolejki po mięso i solone masło rozdawane w kościele postawionym nieopodal willi komunistycznego działacza. Te i wiele innych wspomnień. Tych pięknych o zapachu wanilii i tych gorzkich jak piołun. Moja piąta strona świata.

Kazimierz Kutz jest Panem Bogiem piątej strony. Tak naprawdę to on ją stworzył, a potem opisał po swojemu. I nazwał. Dzięki niemu nie musimy błędzić po omacku. To on zaświecił latarnie, ustawił drogowaskazy i ukryte znaki. A potem usiadł i postanowił odpocząć. Ale to Pan Bóg, który nigdy nie zasypia, spod przymrużonych powiek wypatruje, jak wydeptujemy własne szlaki w tym jego, ale przecież i też w naszym świecie. Niektóre są równoległe, inne się przecinają, a jeszcze inne prowadzą w inną stronę, niż wskazuje strzałka. Trochę go już poznałem i wiem, że uśmiecha się chytrze i mruczy pod nosem: „Z Panem Bogiem jeszcze nikt nie wygrał, ale tylko ci, którzy się mnie nie boją, mogą zyskać mój szacunek”.

A potem udaje, że go nic nie obchodzą nasze peregrynacje po mapie piątej strony świata i stawiane przez nas samych drogowaskazy i wydeptane naszą stopą szlaki.

Wszyscyśmy z Kutza, ktoś kiedyś powiedział.

I miał rację.

Przedemną leży jego powieść, którą przemielilem, rozprawczyłem i zdefragmentowałem, próbując ją po swojemu opisać i przede wszystkim udramatyzować, by stworzyć z niej ekstrakt i pokazać go na scenie. Za mną stoi cała teatralna machina. Aktorzy, scenografia, muzyka, ruch sceniczny, światło i dźwięk. Zapadnie, sznurownie, sztankiety i nastawnie. Cały zorganizowany, zmechanizowany teatralny świat, szczypta wyobraźni twórców, zaangażowanie aktorów i poświęcenie technicznej obsługi sceny. Wielki sceniczny okręt. Stoję na kapitańskim mostku. Zaraz dam znak, podniesione zostaną żagle i wyruszymy w rejs. To z pewnością będzie niezapomniana wyprawa. W poszukiwaniu naszej wspólnej piątej strony świata.

ROBERT TALARCZYK





MIASTO SZOPIENICE

W 1951 roku mieszkańcy wiejskiej gminy Szopienice zostali mieszkańcami. Gmina uzyskała prawa miejskie, na które czekała od 1939 roku. Mieszkańcami zostali również mieszkańcy inkorporowanych do nowego miasta sąsiednich gmin Dąbrówka Mała i Janów, w skład których wchodziły przysiółki Pniaki, Pod Młynem i kolonie robotnicze Borki, Burowiec, Giszowiec, Nikiszowiec, Wilhelmina czy Roździeń – samodzielna dawniej gmina, połączona w 1930 roku z Szopienicami. Niegdyś rolnicze osady z dużymi folwarkami w Dąbrówce Małej i Szopienicach w miarę upływu czasu stały się osadami przemysłowymi. W XVI wieku nad rzeką Rawą (Roździanką) pojawiają się kuźnie żelaza ze słynną Kuźnicą w Roździenu, którą zarządzał w XVII wieku Walenty Roździeński i jego rodzina (twórca słynnego dzieła „Officina ferraria abo huta y warstat z kuźniami szlachetnego dzieła żelaznego” wydane w Krakowie w 1612 roku).

Na przełomie XVIII i XIX wieku powstały w Roździenu, Szopienicach, Janowie i Dąbrówce Małej liczne kopalnie węgla, a w XIX wieku w Burowcu huty żelaza, cynku i ołowiu, które pod koniec wieku zarządzane były przez spadkobierców Jerzego Gieschego oraz Marii i Franciszka Wincklerów.

Jeszcze w początkach XIX wieku ziemie nowego miasta należały do ordynacji Mieroszewskich z Mysłowic.

Wokół hut i kopalń budowano osiedla robotnicze dla robotników rekrutujących się z mieszkańców okolicznych wsi górnośląskich. Były w nich domy wielorodzinne zwane familokami i hotelowce (domy noclegowe) dla kawalerów. Na początku XX wieku koncern Giesche's Erben zbudował na terenie gminy Janów dwa nowoczesne osiedla mieszkaniowe – kolonię Giszowiec na terenach leśnych i kolonię Nikiszowiec obok szybu „Nikisz” kopalni „Giesche” (dziś osiedle to pomnik kultury).

Na przełomie XIX i XX wieku osady wiejskie na Górnym Śląsku coraz bardziej upodobały się do małych miasteczek. Wzdłuż traktów komunikacyjnych do Mysłowic, Sosnowca, Siemianowic budowano jedno- i dwupiętrowe kamienice, a urzędy gminne wznosiły piękne ratusze (Dąbrówka Mała, Szopienice, Janów).

Powstają nowe parafie: katolickie w Dąbrówce Małej, Roździenu (później Szopienice), Janowie i ewangelicka w Roździenu oraz liczne kina, szkoły powszechne i średnie.

Podczas III Powstania Śląskiego w szkole przy ul. Morawa i dzisiejszym VI liceum mieściło się dowództwo powstania z Wojciechem Korfantym na czele.

W latach międzywojnia (1922–1939) połączone w 1930 roku gminy Roździeń i Szopienice ubiegały się w Warszawie o nadanie praw miejskich, które gmina Szopienice miała otrzymać w 1940 roku. Wybuch II wojny światowej uniemożliwił wprowadzenie decyzji Sejmu RP z 1939 roku.

Miasto Szopienice, a wcześniej gmina, mogło odnotować w swej historii urodziny wielu wybitnych obywateli, wśród nich znanych i cenionych artystów, m.in. malarzy: Teofila Ociepkę, Hilarego Krzysztofiaka, Zygmunta Magnera, Pawła Wróbla, Ewalda Gawlika, Erwina Sówkę; tłumacza Henryka Bereskę; reżysera i pisarza Kazimierza Kutza, twórcę kilku filmów związanych z małą ojczyzną oraz powieści autobiograficznej „Piąta strona świata”.

W 1960 roku powiat miejski Szopienice włączono do miasta Katowice.

LECH SZARANIEC



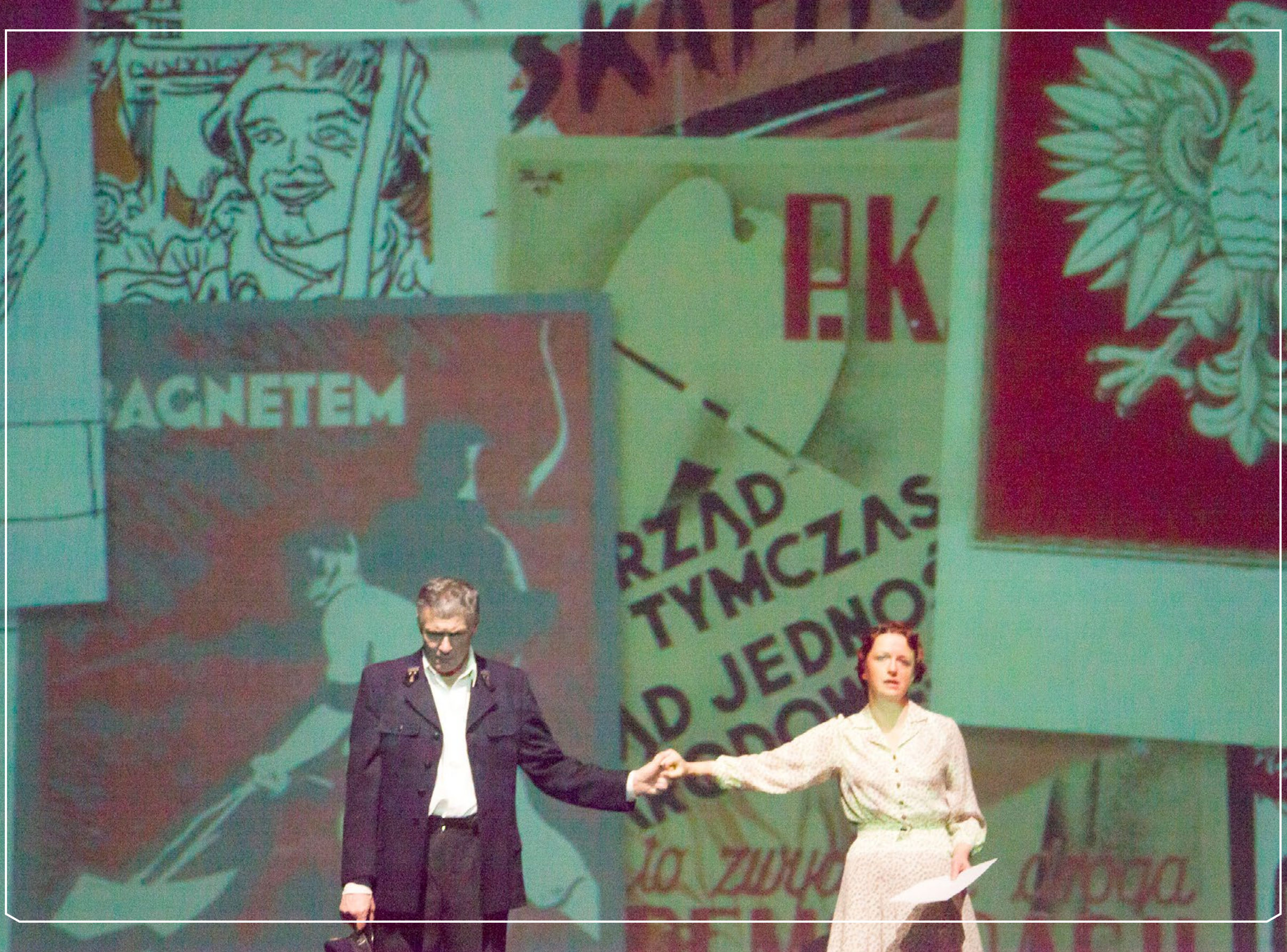
TEATRALNE LOSY „PIĄTEJ STRONY ŚWIATA”

Przedstawienie, które zyskało w opinii krytyków i widzów status kultowego, na stałe wpisało się w repertuar katowickiej sceny. Poza żywym planem w 2014 roku przygotowano specjalną edycję tytułu w Teatrze Telewizji, którą współtworzył zespół realizatorów z katowickiego oddziału TVP. Emisja odbyła się na antenie TVP Kultura. Spektakl prezentowano na takich wydarzeniach jak: XII Festiwal Prapremier w Bydgoszczy, Festiwal Lokersi w Teatrze im. Modrzejewskiej w Legnicy, XIV Festiwal Teatrów Moraw i Śląska w Czeskim Cieszynie, 3. Festiwal Nowej Scenografii w Katowicach, XIV Festiwal Dwa Teatry w Sopocie, przegląd Nówka Sztuka (prezentacja organizowana przez Instytut Teatralny im. Z. Raszewskiego, pokaz na scenie Teatru Polskiego w Warszawie).

NAGRODY I WYRÓŻNIENIA DLA SPEKTAKLU „PIĄTA STRONA ŚWIATA”:

- główna nagroda w XIX Ogólnopolskim Konkursie na Wystawienie Polskiej Sztuki Współczesnej (nagroda zespołowa)
- Złota Maska za najlepsze przedstawienie 2013 roku

- Złota Maska za najlepszą reżyserię w 2013 roku dla Roberta Talarczyka
- Złota Maska za najlepszą rolę aktorską w 2013 roku dla Dariusza Chojnackiego za rolę Bohatera w spektaklu „Piąta strona świata” oraz za rolę Randle’a McMurphy’ego w spektaklu „Lot nad kukułczym gniazdem”
- nominacja do Nagrody im. Konrada Swinarskiego dla Roberta Talarczyka za reżyserię spektaklu
- nominacja do Nagrody im. Aleksandra Zelwerowicza za najlepsze kreacje aktorskie dla Dariusza Chojnackiego za rolę Narratora
- 9 wskazań w ogólnopolskim rankingu „Najlepsze/Najlepsi” miesięcznika „Teatr”. Wyróżnienia za: najlepszą adaptację tekstu według prozy Kazimierza Kutza, najlepszą reżyserię dla Roberta Talarczyka, najlepszą scenografię autorstwa Ewy Sataleckiej, najlepszą męską rolę w wykonaniu Dariusza Chojnackiego
- nominacja do Złotej Maski 2013 za muzykę dla Przemysława Sokoła
- nagroda za reżyserię dla Roberta Talarczyka za oryginalne przeniesienie do telewizji spektaklu teatru żywego planu podczas XIV edycji Festiwalu Dwa Teatry 2014
- nagroda dla Roberta Talarczyka za twórczą adaptację niezwyklej powieści Kazimierza Kutza „Piąta strona świata” podczas XIV edycji Festiwalu Dwa Teatry 2014
- wyróżnienie aktorskie dla Dariusza Chojnackiego za rolę Bohatera podczas XIV edycji Festiwalu Dwa Teatry 2014
- nagroda dla Leszka Ptaszyńskiego za twórczą realizację telewizyjną spektaklu teatralnego podczas XIV edycji Festiwalu Dwa Teatry 2014
- nagroda dla Przemysława Sokoła, autora muzyki do spektaklu, na Festiwalu Prapremier w Bydgoszczy
- nagroda na XIV Festiwalu Teatrów Moraw i Śląska w Czeskim Cieszynie za spektakl, w którym „magicznie odwzorowano losy ludności Śląska”



TEATR ŚLĄSKI IM. STANISŁAWA WYSPIAŃSKIEGO W KATOWICACH

RYNEK 10, 40-003 KATOWICE, POLSKA

teatrslaski@teatrslaski.art.pl

www.teatrslaski.art.pl | www.facebook.com/TeatrSlaski | www.doteatru.info

Dyrektor Robert Talarczyk | **Zastępca Dyrektora** Bogusław Jasiok

Główny Księgowy Danuta Klima

Pełnomocnik Dyrektora ds. Produkcji Małgorzata Długowska-Błach

Aktorki Katarzyna Błaszczyńska, Katarzyna Brzoska, Grażyna Bułka, Dorota Chaniecka, Alina W. Chechelska, Karina Grabowska, Natalia Jesionowska, Anna Kadulski, Ewa Kutynia, Anna Lemieszek, Ewa Leśniak, Barbara Lubos, Bogumiła Murzyńska, Aleksandra Przybył, Agnieszka Radzikowska, Violetta Smolińska, Anna Wesołowska, Klara Williams, Krystyna Wiśniewska

Aktorzy Bartłomiej Błaszczyński, Piotr Bułka, Dariusz Chojnacki, Andrzej Dopierała, Jerzy Głybin, Antoni Gryzik, Jerzy Kuczera, Wiesław Kupczak, Arkadiusz Machel, Michał Piotrowski, Grzegorz Przybył, Marek Rachoń, Michał Rolnicki, Wiesław Sławik, Kamil Suszczyk, Marcin Szaforz, Dawid Ściupido, Artur Świąś, Andrzej Warcaba, Zbigniew Wróbel, Mateusz Znaniecki

Inspicjenci/Suflerzy Dagmara Habryka-Białas, Barbara Dudek, Anna Kandziora

Dramaturg Artur Pałyga

Kierownik Literacki Miłosz Markiewicz

Menadżerka Marki Aleksandra Czapla-Oslisło

Koordinacja Pracy Artystycznej i Technicznej Katarzyna Malcharek, Weronika Król (Asystentka)

Archiwum Artystyczne i Biblioteka Anna Podsiadło

Specjalistka ds. Impresariatu Krajowego i Zagranicznego Dagmara Gumkowska

Specjalistki ds. Promocji i Marketingu Karolina Klepadło, Anna Wagner

Projektantka Graficzna Jadwiga Lemańska

Filmowiec Bartłomiej Sowa

Fotograf Przemysław Jendroska

Biuro Obsługi Widzów Barbara Chodacka (Kierownik), Maciej Derda, Natalia Juranek, Marta Woźniczko (Koordynatorka Obsługi Widowni), Agnieszka Zarychta

Kasa Biletowa Karolina Czarnecka, Ewa Kokuła, Ewa Wójcik

Kierownik Działu Produkcji i Obsługi Sceny Maciej Rokita

Realizator Światła Maria Machowska

Oświetlenie Sceny Waldemar Janiszek, Piotr Roszczenko, Bartłomiej Sowa, Szymon Suchoń, Krzysztof Woźniak, Tomasz Wustrau

Realizatorzy Dźwięku Mikołaj Lichtański, Marcin Łyczkowski, Jan Machalski, Mirosław Witek

Montażysty Dekoracji Wojciech Smolarczyk (Brygadzysta), Sebastian Krysiak (Zastępca), Mateusz Banek, Mariusz Konieczny, Andrzej Kozak, Piotr Sobota, Piotr Stanusz, Jerzy Śpiewakowski, Robert Witkowski, Sebastian Zastróżny

Garderobiane Aneta Oskard (Brygadzystka), Joanna Kulik, Jolanta Maciaszczyk, Małgorzata Szpiech

Rekwizytornia Ireneusz Gajda, Aneta Oskard

Pracownia Krawiecka Anna Malinowska (Kierownik), Barbara Manowska, Beata Prudło, Jolanta Woszczyńska-Kolonko

Pracownia Charakteryzacji Wioleta Krysiak (Kierownik), Karina Karpiczak, Teresa Melek

Pracownia Malarsko-Modelatorska Agata Kurzak (Kierownik), Berta Witowska

Pracownia Stolarska Jerzy Graczyk (Kierownik), Robert Sojka

Magazyn Kostiumów Agata Nowak

Stroiciel Instrumentów Muzycznych Piotr Solecki

Rzecznik Dyrektora ds. Kontakt z Miastami Metropolii/Koordinatorka Edukacji Teatralnej

Renata Goliasz-Janiszewska

Asystentka Dyrektora Julia Korus

Asystentka Zastępcy Dyrektora/Specjalista ds. BHP Sylwia Szewczyk

Asystentka Pełnomocnika Dyrektora ds. Produkcji Dorota Damec

Menadżer Biznesu Emanuela Żukowska

Kadry/Kancelaria Teresa Kundich (Kierownik), Agnieszka Zadowoj, Paulina Żuralska

Księgowość Małgorzata Juszczyk-Frączek (Zastępca Głównego Księgowego),

Joanna Banek, Izabela Koniarek, Martyna Kowalska, Agnieszka Kubik

Administrator Majątku Magdalena Wróblewska

Zamówienia Publiczne Agnieszka Sowińska

Prawnicy adw. Marcin Prasalek, adw. Ewa Rodzim

Dyrektor Szkoły Aktorskiej Marek Rachoń

Koordinatorka ds. Dostępności Agnieszka Zarychta

Główny Inżynier Edward Wrzesień

Zaopatrzenie Konrad Parys

Informatyk/Webmaster Jakub Podora

Archiwum Cyfrowe Krzysztof Lisiak

Elektrycy Jacek Stanoszek (Główny Elektryk), Jerzy Boczkowski

Konserwatorzy Andrzej Łatacz, Janusz Michnik

Strażak Jacek Misiak

Recepcjoniści Damian Chwaliszewski (Brygadzysta), Zbigniew Jaszcak, Marek Kazibudzki, Jacek Nos, Romuald Smolarz, Dariusz Sobieraj, Aldona Wolak

Personel Gospodarczy Joanna Zajac (Brygadzystka), Danuta Boczkowska, Angelika Dumana, Izabela Graczyk, Bożena Kaczmarczyk, Dorota Kopytko, Halina Kotuła, Ilona Polak, Barbara Stoltman

PROGRAM

Wydawca **Teatr Śląski im. Stanisława Wyspiańskiego w Katowicach**

Wydanie II, uaktualnione (październik 2021)

Redakcja **Anna Podsiadło**

Aktualizacja **Aleksandra Czapla-Oslisło**

Korekta **Julia Korus**

Projekt graficzny **Jadwiga Lemańska**

Zdjęcia **Przemysław Jendroska, Krzysztof Lisiak, Dawid Żuchowicz**

Druk **MY | Horyzont, Katowice**

Papier **Offset 120 g, 300 g**

Krój pisma **Graphik**

MECENASI TEATRU

ATENDE



J JWW INVEST
S.A.



EXMEI Berger Group



iteo



PARTNERZY TEATRU



Dealer BMW
Gazda Group Gliwice

PATRONI MEDIALNI

teraz  teatr

DZIENNIK
TEATRALNY 



Teatr Śląski im. St. Wyspiańskiego w Katowicach jest instytucją kultury Samorządu Województwa Śląskiego